

Բաշանան յիտարի տեղ զնդով նանանթք եր
տառաքելն, խիտ տօր կեղովոյ նայեց նրա
րեւին և օչին չէ պատասխանեց, ժամն չապա-
րտք թէ չտուով զանգալը կը ստան և իր զա-
վերնացած կը լինի, Նոր դարօր բնական զիտ-
նիւննրից կը, այդ նշուպէս ոչ տակաւ զարժան-
ւոցն վարդանին փանայք, տառուածարան և
և նորն ժամանակ բնայեալ, — զաւ իրաւ, որ զարժան-
նայի կը
Վարդանն չը տպանեց մինչև զայս վերնան
և զօրօր կեալ կեկեղաւ, իսկ և է անկ զար-
ցի բաւը, Աստուգի նա ոչ մի զերեզեան չէ տ-
ակաւ, արդէն լսողորսքս ինծու է նայոց